

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

ถัวเหลืองเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญชนิดหนึ่งของประเทศไทย มีพื้นที่เพาะปลูกประมาณ 1,493 ล้านไร่ ได้ผลผลิต 337,000 ตัน (ปีการเพาะปลูก 2544/45) โดยพื้นที่ที่ปลูกในญี่ปุ่นในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งนี้ เมื่อจากผลผลิตไม่เพียงพอ กับความต้องการใช้ภายในประเทศไทยในการผลิตอาหารและอาหารสัตว์ ดังนั้น จึงต้องมีการนำเข้าถัวเหลือง ในปี 2545 ประมาณ 1.2 ล้านตัน คาดถัวเหลือง 1.33 ล้านตัน และนำเข้าถัวเหลือง 4,927 ตัน (รายงานสถิติการเกษตรปีการเพาะปลูก 2544/45) ถัวเหลืองซึ่งเป็นพืชที่นำเข้าเป็นอันดับหนึ่งของประเทศไทย ดังนั้นรัฐบาลจึงมีนโยบายดังๆ เพื่อช่วยให้มีการเพิ่มผลผลิตให้เพียงพอ กับความต้องการภายในประเทศไทย

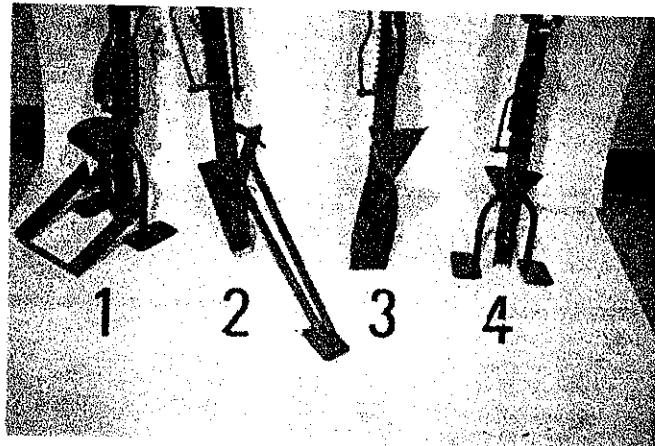
นอกจากนี้ถัวเหลืองยังเป็นพืชที่สามารถเพิ่มความสมบูรณ์ให้กับดิน ได้เป็นอย่างดีอีกด้วย การปลูกถัวเหลืองของเกษตรกรโดยทั่วไปมี 2 วิธีหลัก คือ ปลูกโดยการหัว่านและปลูกโดยการหยด ข้อดีของการหัว่านคือ รวดเร็วแต่ต้นเปลือยเมล็ดพันธุ์สูงเมื่อเทียบกับอัตราการออก ข้อดีของวิธีการหยดคือ ใช้เมล็ดพันธุ์น้อยกว่า และ ได้จำนวนต้นต่อพื้นที่ก่อนซึ่งจะ省スペース การปลูกถัวเหลืองเพื่อให้ผลผลิตมีคุณภาพดีจะต้องเลือกระยะเวลาการปลูกที่เหมาะสมกับฤดูกาล เช่น ถ้าเป็นถัวเหลืองต้นฤดูฝนจะต้องปลูกในช่วงเดือนพฤษภาคม ถัวเหลืองปลายฤดูฝน ปลูกในเดือน สิงหาคม และถัวเหลืองฤดูแล้งหรือปลูกหลังการปลูกข้าวนาปีจะต้องปลูกในช่วงวันที่ 15 ธันวาคม - 15 มกราคม

ดังนี้เกษตรกรจะต้องรับคำแนะนำการให้แล้วเสร็จในเวลาที่จำกัด แต่เนื่องจากแรงงานในครัวเรือนไม่เพียงพอจึงจำเป็นต้องมีการจ้างแรงงานเพิ่ม ประกอบกับประเทศไทยประสบปัญหาขาดแรงงานในภาคเกษตรกรรมอย่างรุนแรงเนื่องจากการโยกบ้านแรงงานสู่ภาคอุตสาหกรรมทำให้ค้าจ้างแรงงานสูงและหายแรงงาน ได้ยกจึงเป็นการเพิ่มต้นทุนการผลิต และอาจทำให้ไม่สามารถปลูกได้ทันตามฤดูกาลที่เหมาะสมได้เป็นผลให้ได้ผลผลิตที่ไม่มีคุณภาพ ประกอบกับประเทศไทยกำลังประสบปัญหาภัยแล้ง มีผลทำให้น้ำไม่เพียงพอ กับความต้องการในการปลูก ดังนั้นจึงจำเป็น ต้องหาพืชที่ใช้น้ำน้อยและให้ผลคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ และหารือการที่จะทำให้รักษาความชื้นในดินให้นานที่สุดเท่าที่จะทำได้ แนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหานี้คือ การปลูกถัวเหลืองแบบไม่ไถพรวน เป็นการลดการสูญเสียความชื้นของดิน เป็นการลดต้นทุนและประหยัดพลังงาน ทำให้เกษตรกรลดขั้นตอนการปลูก แก้ปัญหาการขาดแรงงาน เป็นการอนุรักษ์ดินและ

ลิงแวงล้อมด้วย ดังนั้นจึงมีโครงงานการออกแบบและสร้างเครื่องหมายอคติว่าเหลืองแบบกระทุ้ง ติดรถไถเดินตามที่สามารถหยุดบนพื้นที่ที่ไม่ต้องໄกเตรียมดินแต่ต้องกำจัดเศษฟ่างเรียบร้อยแล้ว

1.2 ผลงานและความรู้ที่มีมาก่อนเกี่ยวกับโครงการที่ทำ

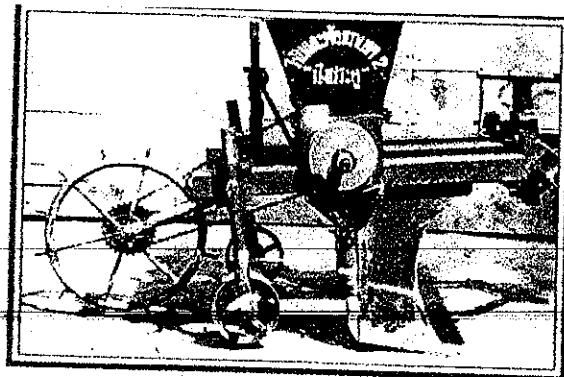
Gajendra Singh และชัยพล แก้วประกายแสงกุล (1991) ออกแบบเครื่องหมายอคติพื้นแบบกระทุ้งแบบเอไอที เป็นเครื่องหมายชนิดใช้แรงงานคน ปัจจุบันได้ครั้งละ 1 หมื่น โดยจะรวมการเปิดหกุณและปล่อยเมล็ดต่อเนื่องกันและกลุ่มหกุณด้วยอุปกรณ์การกลบหรือใช้เท้ากลบ อุปกรณ์เปิดดินได้ออกแบบไว้ 4 แบบเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพดินที่แตกต่างกันคือ แบบหัวกลม แบบปากเปิด แบบหัวเสียงและแบบหัวเหลี่ยม (ภาพที่ 1.1) ความสามารถในการทำงาน 18.88 คน·ชั่วโมง/ไร่ เหนอะกับพื้นที่เพาะปลูก 3-5 ไร่

ภาพที่ 1.1 เครื่องหมายพื้นแบบกระทุ้งแบบเอไอที 4 แบบ

1) แบบหัวกลม 2) แบบปากเปิด 3) แบบหัวเสียง 4) แบบหัวเหลี่ยม
ที่มา : Singh and Kaewprakaisangkul (1991)

กองเกณฑ์วิศวกรรมได้พัฒนาเครื่องหมายอคติเมล็ดพืชแบบตัวที่หักลับ (Inverted-T) เป็นเครื่องหมายอคติ 2 แล้ว ใช้พ่วงกับรถไถเดินตาม สามารถปรับระยะห่างระหว่างแท่งได้ 30-75 เซนติเมตร ลักษณะการทำงานจะโดยปริยายเป็นเวลา ระบบลูกหกุณเป็นแบบฟ่องน้ำ (ภาพที่ 1.2) ซึ่งไม่ทำให้เกิดการแตกหัก อัตราของเมล็ดสามารถปรับได้โดยการเปลี่ยนเพียงท่อรอบและปรับสปริงก์ฟ่องน้ำ สามารถหยุดเมล็ดพืชได้หลายชนิด สามารถทำงานได้ประมาณ 8-10 ไร่/วัน

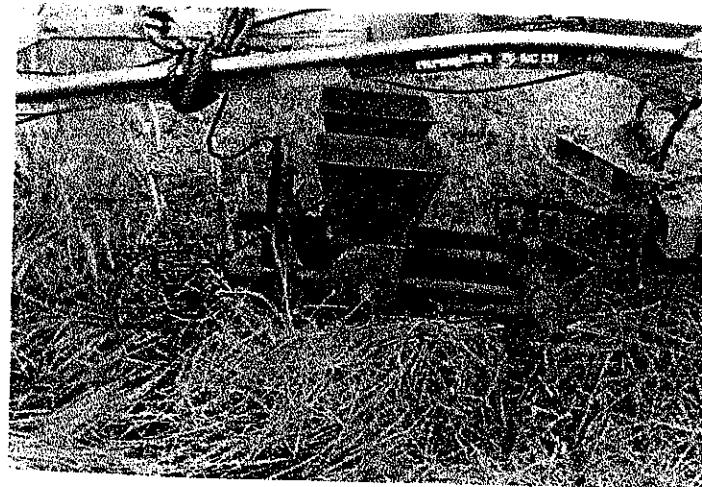
ภาพที่ 1.2 เครื่องหยดเมล็ดพืชแบบดั้งเดิมที่หัวกลับ

ข้อดีของเครื่องหยดเมล็ดพืชนิปปอน

1. อุปกรณ์เปิดร่องที่แข็งแรง สามารถใช้ปอกในสภาพพื้นที่ที่ไม่ได้เตรียมดิน และมีความรื้นที่เหมาะสมสมได้

ข้อเสีย

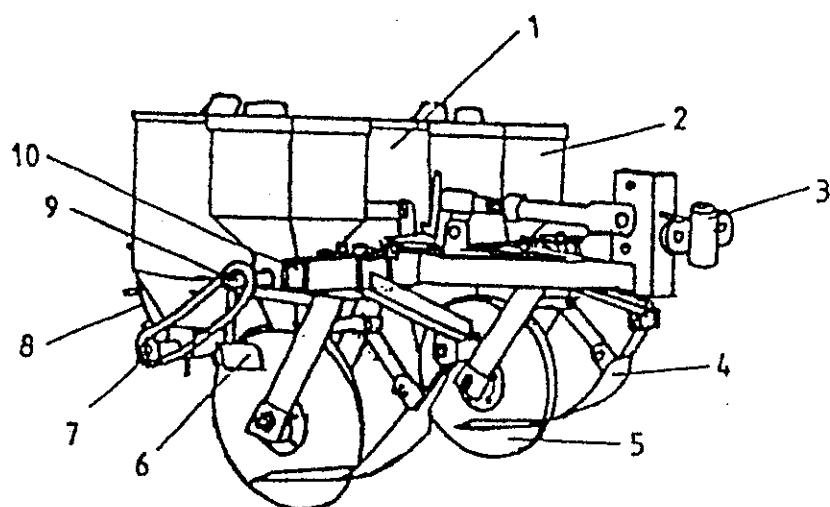
1. ระบบลูกหยดแบบฟองน้ำ จะไม่สามารถควบคุมอัตราการหยดเมล็ดพืชได้แน่นอน
2. ในกรณีฟองน้ำสึกหรอจะมีเมล็ดไอลดลงเกินความต้องการ
3. ในกรณีที่ทำงานบนพื้นที่ที่มีพังข้าวปักคลุน พังข้าวจะติดที่หน้าเครื่องปอก (ภาพที่ 1.3) ทำให้ต้องเสียเวลาในการนำพังข้าวออก

ภาพที่ 1.3 พังข้าวติดอยู่ข้างหน้าเครื่องหยดเมล็ดพืช
ที่มา : Sonkam (2001)

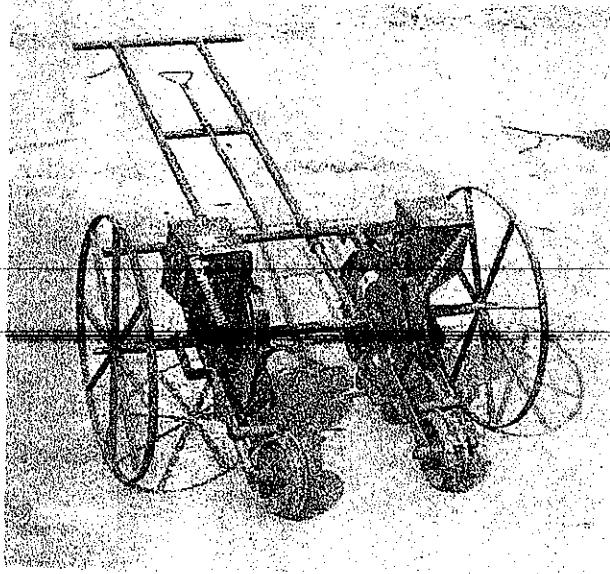
รัตนฯ ตั้งวงศ์กิจ และ บพิตร ตั้งวงศ์กิจ (2538) ได้ทำการออกแบบและพัฒนา เครื่องหมายด้วยเหล็กดิบโดยไม่ต้องเคลือบ ตามมาตรฐาน ISO 9001:2000 แบบ กว.2 หลักการทำงานคือ งานเปิดร่องดูท่าหน้าที่เป็นครั้งๆเดียว จากนั้นอุปกรณ์จะเคลื่อนที่ดูท่าหน้าที่หมายความลักษณะดังนี้ จำนวนที่กำหนด จากนั้นอุปกรณ์จะลากกลับจะ ระยะที่ลากกลับกลับเมื่อครั้งเดียว ในร่อง ความสามารถในการทำงานประมาณ 1.24 ไร่/ชั่วโมง การใช้น้ำมันเชื้อเพลิง 1.12 ลิตร/ไร่

ข้อเสียของเครื่องนี้คือ ในมีคัดไม่สามารถตัดฟางข้าวให้ขาดได้ ทำให้เมล็ดถูกหักหานะ ไม่สามารถเป็นผลให้ อัตราการออกต่าง

ภาพที่ 1.4 เครื่องหมายด้วยเหล็กดิบโดยไม่ต้องเคลือบ ตามมาตรฐาน ISO 9001:2000
ที่มา : รัตนฯ ตั้งวงศ์กิจ และ บพิตร ตั้งวงศ์กิจ (2538)

เครื่องหมายด้วยเหล็กพื้นแบบล้อจิก 2 แล้ว (ภาพที่ 1.5) รายงานโดย สุรเวชย์ กฤญณะ เกรวี (2540) เป็นเครื่องหมายที่มีลักษณะอุปกรณ์เปิดหูลุ่มเป็นปากจิกคิน และหมุนข้ามคายพืชที่ ค้างอยู่บนแปลง สามารถทำงานได้บนพื้นที่ที่ไม่ต้องเคลือบดินดีมาก และทำงานได้ดีลงแม้ว่าจะ มีเศษดอซังค้างบนแปลงและลดการสูญเสียความชื้นในดินเนื่องจากไม่มีการเปิดแนวร่อง สามารถ ทำงานได้ดีในดินที่มีการไถพรวนและสภาพดินแห้ง เครื่องสามารถทำงานได้ประมาณ 4-6 ไร่/วัน โดยใช้คนลากทำงาน 1-3 คน

ภาพที่ 1.5 เครื่องหยอดเมล็ดพืชแบบล้อจิก 2 แฉว
ที่มา : สุรเวชย์ กฤษณะศรี (2540)

1.3 วัตถุประสงค์

- 1.3.1 เพื่อสร้างต้นแบบเครื่องหยอดถั่วเหลืองแบบกระถุงคิครา ໄດ້เดินตามที่สามารถทำงานบนพื้นที่ที่ไม่มีฟางข้าวที่พ่นออกจากการเครื่องเก็บวนดูข้าว
- 1.3.2 เพื่อตอบสนองความต้องการของเกษตรกรที่จะมีเครื่องทุ่นแรงในการเกษตร และทำให้เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิตพืชได้ เป็นผลให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น
- 1.3.3 เพื่อใช้ความรู้และหลักการทางวิศวกรรมมาประยุกต์ใช้สร้างเครื่องมือ และอุปกรณ์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้
- 1.3.4 เพื่อเพิ่มศักยภาพในการนำเทคโนโลยีทางวิศวกรรมเกษตร เครื่องกล ไปสู่การพัฒนาชนบทและการผลิตเชิงพาณิชย์
- 1.3.5 เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางเทคโนโลยีเครื่องจักรกลเกษตร สำหรับนิสิต นักศึกษา นักวิจัย และอาจารย์หรือผู้ที่สนใจ

1.4 ขอบเขตการทำงาน

- ข้อจำกัดการทำงานของเครื่องหยอดถั่วเหลืองแบบกระถุงคิครา ໄດ້เดินตามมีดังต่อไปนี้
- 1.4.1 สามารถทำงานได้บนแปลงนาที่ไม่มีฟางข้าวที่พ่นออกจากการเครื่องเก็บวนดูข้าว
 - 1.4.2 ความชื้นของดินประมาณ 20-25 ເປືຣເຕັ້ນຕົ່ງ
 - 1.4.3 เครื่องต้นกำลังต้องเป็นเครื่องยนต์รถ ໄດ້เดินตามขนาด 10.5 ພະນັກເຊີ້ນໄປ

1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ได้เครื่องต้นแบบเครื่องขยายดั่งเหลืองแบบกระถุงติดรถไถเดินตาม ที่สามารถทำงานได้บนพื้นที่ที่ไม่มีไฟฟ้าข้าวปีกคุณ ซึ่งมีคุณลักษณะหรือคุณสมบัติต่างๆ ดังนี้

1.5.1 เป็นเครื่องขยายดั่งเหลืองชนิดไม่เตรียมดิน 2 แควที่สามารถต่อพ่วงกับรถไถเดินตามที่ผลิตขึ้นในประเทศไทยได้

1.5.2 ลักษณะการทำงานจะขยายเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 2-3 เมตร

1.5.3 อุปกรณ์จะเดินสามารถทำงานบนพื้นที่ที่มีหินซังได้

1.5.4 ความลึกในการเจาะดินปรับได้ 3-6 เซนติเมตร

1.5.5 สามารถปรับระยะห่างระหว่างแควได้ 30-75 เซนติเมตร และสามารถปรับระยะห่างระหว่างกลุ่มได้ 20-30 เซนติเมตร

1.5.6 เมื่อขยายเมตรีดั่งเหลืองลงดินแล้ว มีอุปกรณ์ที่สามารถกลบดินได้ทันที

1.5.7 การคูณแลรักษาและซ่อนบำรุงง่าย